

гуманістичної кризи, творець дуже часто залишається безособистісним, непотрібним і незрозумілим суспільством.

УДК 781.6:786.2.089.8Скорик

Пуйова Валентина Іванівна,
Мукачівський державний університет
м. Мукачево, Україна

СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ДИТЯЧОГО ФОРТЕПІАННОГО АЛЬБОМУ МИРОСЛАВА СКОРИКА

Проблема стильової інтерпретації фортепіанних творів займає важливе місце у виконавському мистецтві, сукупність стильових засобів та прийомів художньої виразності, відображають естетичні погляди різних суспільних груп певної епохи або творчого напрямку, що склалися у історичній ретроспективі.

Як підкреслює К.Івахова [2], Мирослав Скорик – виразник прогресивних новаторських тенденцій в українській музиці. Його творча концепція виявляється в постійному використанні невичерпних можливостей українського, зокрема карпатського, фольклору та народних форм музикування. Рисами композиторського почерку є лаконічність і, водночас, змістовність висловлювання, класична чіткість форм, яскрава національна визначеність. У своїй творчості композитор втілює увесь спектр класичної академічної та розважальної музики ХХ сторіччя. Фортепіанна музика М.Скорика позначена різножанровістю, стильовою багатоманітністю, художньою своєрідністю, вона природно поєднує універсальні засади, сформовані в провідних європейських композиторських школах, і національну характерність, досконале володіння сучасною системою музичної виразності, і демократичність

художнього виразу, завдяки чому його творчість завоювала значно ширшу аудиторію, аніж це здебільшого типово для сучасної академічної музики.

Дитячий фортепіанний альбом Мирослава Скорика містить п'ять різнохарактерних п'єс – «Простенька мелодія», «Народний танець», «Естрадна п'єса», «Лірник», «Жартівлива п'єса», дидактична функція яких спрямована на формування у дітей сприятливих уявлень і відчуттів позитивного світосприйняття.

Л.Кияновська [3] підкреслює, що цей дитячий фортепіанний зошит – один з небагатьох в українському дидактичному доробку, який настільки природно поєднує образну і емоційну відкритість, асоціативність музичних картин і подій, так необхідних для дитячого сприйняття, з глибоко національним характером інтонації, численними коломийковими, епічно-розповідними зворотами у музичній мові, а водночас переосмислює їх крізь призму модерних засад фортепіанного письма, влучно вжитих дисонуючих співзвуч, зміні ладотональної опори, урізноманітнює синкопованістю та вільною імпровізаційністю ритмічного малюнку, що нагадує джазову імпровізацію, викликає алюзії до естрадних жанрів. Таким чином, композитор першим втілює поєднання традицій фольклору з елементами джазу в музиці для дітей.

Унікальність особливостей даного фортепіанного циклу виявляється також в життєрадісності світосприйняття, емоційно-почуттєвій силі образної сфери творів, вишуканості естетичного смаку, гармонічності у поєднанні різностильових засобів виразності.

Джерела

1. Ващук О. Сильові особливості фортепіанних ансамблів М. Скорика (на прикладі «Речитативи та рондо») / О. Ващук // Українська фортепіанна музика та виконавство. – Л., 1994. – С. 71–77.
2. Івахова К. Фортепіанна творчість Мирослава Скорика: (художньо-дидактичний концепт): Монографія / К.Івахова. – Кам'янець-Поділ.: ПП «Медобори-2006», 2013. – 232 с.

3. Кияновська Л. О. Мирослав Скорик: творчий портрет композитора в дзеркалі епохи. – Л. : Сполом, 1998. – С. 48–49.

УДК 784.67

Сікора Маріанна Михайлівна,
Мукачівський державний університет
м. Мукачево, Україна

ФОРТЕПІАННА ТВОРЧІСТЬ Ф. МЕНДЕЛЬСОНА В КОНТЕКСТІ ІДЕЙ МИСТЕЦТВА РАННЬОГО РОМАНТИЗМУ

Початок ХІХ ст. в музичному мистецтві, знаменувався як становлення нової епохи – романтизму. Музичний романтизм, як художній напрямок, постав під впливом раннього німецького літературно-філософського романтизму та надалі розвивався в тісному зв'язку з різними течіями літератури, живопису і театру. Композитори-романтики виявляли інтерес до народної творчості, національно-самобутньої культури. Романтизм дав потужний імпульс до формування нових національних композиторських шкіл.

Неабиякого розквіту досяг романтизм у фортепіанній творчості. Змінюються жанрові пріоритети композиторів – чільне місце посідають фортепіанна і вокальна мініатюри (у Ф.Шуберта). Романтичні твори Ф.Ліста розширили технічні й виражальні можливості фортепіанної гри, що відіграло суттєву роль в розвитку світового музичного мистецтва. Творчі пошуки Р.Шумана, були втілені саме в жанрах фортепіанної музики, що сприяло створенню програмних фортепіанних циклів та арабесок. Ф.Шопен у своїй творчості по-новому інтерпретував традиційні жанри фортепіанної музики: наприклад етюд, що раніше мав суто технічне призначення, у Шопена, постав самостійним і високохудожнім музичним жанром.

Не оминув увагою фортепіанну музику і Ф.Мендельсон-Бартольдї. Його фортепіанна спадщина містить: варіації, пісні без слів, сонати,

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>